

13) IV. L.

Den Kontoen vedføjede Anmærkning saalydende:

„Saafremt det Beløb, som paa hvert Aars Finanslov fra og med Finansaaret 1892—93 opføres som Tilstud til de anerkendte Sygehøuse i Henhold til Lov af 12te April 1892, ikke inden Udløbet af det paagældende Finansaar er blevet fuldstændig udbetalt, skal det tiloversblevne stilles til Raadighed for de følgende Finansaar i Henhold til Reglerne i ovennævnte Lov.“

udgaar.

ansaaes derefter som vedtaget med samme Stemmesforskel som ved ovenstaaende Afstemning.

§ 19, med de foretagne Ændringer,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 80 til § 27 af Flertallet:

III. c.

Kontoen:

„8. Gaan til Anlæg af en Havn ved Suelsminde, rentefrit i 20 Aar 35,000 Kr.“

udgaar.

ansaaes vedtaget med samme Stemmesforskel som Ændringsforslagene til § 19.

Man gif derefter til det næste Afsnit, Justitsministeriet vedkommende, §§ 20, 25 og 26 II. med tilhørende Ændringsforslag, Nr. 14 og 15, samt Nr. 68 i Betænkningen.

Ordføreren (Steffensen): Under dette Afsnit har Flertallet tiltraadt 3 Ændringsforslag af Justitsministeren. De to første, under Nr. 14 og 15, angaa Udgifterne ved Kriminal- og Politiretten i Kjøbenhavn, og ere foranledigede ved den foreløbige Lov om Ansættelse af Assessorer i denne Ret. — Det tredje Forslag findes under Nr. 68, hvor der foreslaas genindsat en Bevilling til ekstraordinære Politiforanstaltninger paa 150,000 Kr. i Henhold til en foreløbig Lov om dette Forhold. Det er alle tre Bevillinger, som ere komne igen paa de senere Aars Finanslove, og som ere velkendte for dette Ting. Jeg finder derfor ikke Anledning til at udtale mig nærmere derom, men skal kun anbefale Tinget at stemme for dem.

Madsen-Mygdal: Jeg har haft Indtryk af, at de Forhandlinger, der have været førte her i Tinget i de foregaaende Aar om Finanslovsforlaget, nærmest var et Sam-

raad mellem Ministeriet og Landstinget om, hvorledes den provisoriske Finanslov skulde se ud. Der er i alt Fald ved Iste Behandling enkelte Gange faldet bestemte Udtalelser, der gif i Retning af, at det ikke vilde lykkes at naa længere end til 2den Behandling. Utsaa det har forekommet mig, at Forhandlingerne have ikke stillet imod en endelig vedtagen Finanslov, og da det i alt Fald efter mit Skøn er en Betingelse for en virkelig Finanslovbehandling, at den stiler imod en endelig vedtagen Finanslov, og da som Følge deraf en Slags Samraad mellem Tinget og Ministeriet om de provisoriske Budgetter ikke efter mit Skøn kan kaldes en virkelig Finanslovbehandling, har jeg ikke i de foregaaende Aar fundet Anledning til at deltage i Forhandlingerne om Enkeltighederne, jeg har indstrænket mig til ganske kort i Betænkningen at angive min Stilling over for Finansloven i det hele taget og over for den nuværende Begæring og har ligeledes ved Slutningen af Behandlingen tilladt mig mundtlig her i Tinget ganske kort at fremsætte den samme Betragtning. I Aar er Stillingen noget anderledes; i Aar ser det ud til — i alt Fald er jeg ikke berettiget til at slutte andet — at Behandlingen af Finanslovsforlaget her i dette Ting stiler